

„על מין טוב צריך לעבוד ולעשות את זה כל היום!“ אומרת רותי חוצינד, ומסבירה איך

החלטנו לחזור לארץ, בגלל השמש ובגלל הילדים והשפה. לפני שישה חודשים חזרו ארצה, ורותי התחילה להתעניין באפשרויות ליישם בארץ את מה שלמדה בארצות הברית. שרות נתייהסור פנה אליה כדי שתעביר שיעורים לאסירים, אחרי דרישה מצידם. רותי נענתה.

היא מספרת:

כפעם הראשונה היו כל מיני סטריאוטיפים, אבל אחרי חצי שעה שכחתי איפה אני. מבחינת ידע אינני פורמטיבי, הם לא שונים. הופתעתי מכך מרמת הירד שלהם. הופתעתי מכך שחשוב להם לגרום סיפוק לאשה. יתכן שהמניעים שלהם שובניסטיים, אבל יש התעניינות לטובת האשה, והם יודעים על מקומות רגישים אצל האשה. מעסיק אותם מה הנשים עושות כשהם אינם, כשברור להם שלאשה אסור לעשות מה שלהם מותר.

לגיטימי

לפנטז

רם שואלים, למשל, על השפעת הסמים על חייה. האמת היא, שלאורך זמן זה משפיע על התיפקוד. מבחינה ביולוגית הסם מדכא, מבחינה נפשית יתכן שזה משהו מעכנת וממככה. כאופן מתמשך זה משפיע גם על הפריון וגם על התיפקוד.

הומוסקסואליות אינה מקובלת על האסירים. כנקודה הזאת הם לא נפתחו. סטאטיסטיק ידוע שבמצבים כאלה זה קורה הרבה. לכל אדם יש נטייה, בזמן זה או אחר, ובמידה גדולה או קטנה. אצל ילדים, למשל, יש נטייה לאוננות בקבוצות בתחילת שנות ההתבגרות (גיל 13) ולמישחקים מיניים. יש קירבה מינית עם אישור, כמו ספורט של היאבקות, גוף עירום שמוע ונוגע בגוף אחר. לגברים אסור לגעת זה בזה, לנשים מותר לחבק חברות. אצל אנשים מבוגרים יש נטיות אחרות. ככל שאדם יותר יצרי ויותר פתוח, יש לו פנטזיות יותר פתוחות. לרובנו יש פנטזיות, אשה, למשל, יכולה לפנטז שרוכב רופרד שוכב איתה. יש אנשים שיש להם פנטזיות הומוסקסואליות.

הרבה מהפנטזיות לא נועדו שנגשים אותן. אנחנו רוצים להשאיר אותם בגדר דמיון, ולא היינו מגשימים אותן גם אילו יכולנו. זה מוסף להיית המין, במיוחד לאנשים שנושאים הרבה זמן.

יש בנייווג שמה שמדליק אותם זה לספר את הפנטזיות אחר לשני. זה לגיטימי לפנטז, אם זה לא עושה

ריגשות אשמה. כל אחד מאיתנו חושב מחשבות. המציאות לא מספיקה כדי לעזור.

בן 60 אינו

בן 20

ל כל קבוצת יגיל יש בעיות שמאפיינות אותה. למשל, קשיים בויקפה, שמופיעים בגיל צעיר מאוד, מחוסר נסיון וידע, או בגיל קשיש, שבו יורדת יכולת הביצוע המינית. כמו שאדם לא רץ בגיל 60 כמו שהוא רץ בגיל 20. אין סיבה לכך שיכולתו המינית לא תרד, אלא שבמין קשה לנו לקבל שינויים לרעה. יש גיל שבו יש צורך בעזרים, ואז יש לעשות שינויים ברפואה התנהגות, למשל שהאשה תיזום יותר, להאריך את יחסיה. משום מה יש ציפיה שחייה יישארו אותו הדבר, למרות שכל שאר התיפקודים משתנים עם הגיל.

יש גם בעיות של חוסר קומר ניקציה. אף אחד לא יכול לדעת מה טוב לאשה, אם היא לא תגיד ותגרום לגבר להתאים את עצמו אליה. כל אחד יכול להשתפר ביחס לעצמו. כליזוג קבוע יכול לשפר את יחסיו המיניים, אם יש יחסים ריגשיים טובים בין בני הזוג.

כאופן פסיכולוגי, כל אשה בנויה כדי להגיע לאורגזמה. מבחינה ביולוגית האשה בנויה נהדר לפריון, וגרוע למין.

יש נשים שאינן מגיעות לאורגזמה בגלל סיבות פסיכולוגיות, אולי כדי שלא לאבד את השליטה על עצמן. באמריקה יש סדנאות לנשים פרדי אורגזמות (או אנאורגזמות), ויש שיעורי בית הכוללים אוננות.

ישנו מיתוס שנקרא „חוסר התאמה מינית“, אבל זה רק מיתוס. אפשר ליישב הכל, אם מרבים על זה ופותחים את זה. אנשים בדרך כלל מתביישים להודות ולספר. ישנם מי שמתגברים לכך, וישנם מי שהולכים לקבל עזרה.

פעם, לפני המון שנים, אשה שהיתה נהנית ממין היתה לא בסדר. זה היה מאוד נשי לשכך כמו בוליעץ. האקטיביות היתה נחשבת כפריצות.

היום יש נטייה ליהנות וליוזם ולהגיע לאורגזמה. הנושא יותר מדובר, הנשים פחות מזויפות, ורואגות יותר לעצמן.

ישנה היפוטזה ששני בנייהוג מגיעים לאורגזמה ביחד, כמו בסרטים, אבל זה לא בריוק ככה בחיים. יש דבר הנקרא מעגל התגובה המינית, המורכב מארבעה שלבים: התרגשות, פלאטו (רמה גבוהה, השלב

שלפני החדירה, לפני האורגזמה), השיא והתרגעות. המעגל שונה בין גבר לאשה, ובין כל מין בתוך עצמו, ואצל כל אדם בהתאם לתקופה ולמצב הרוח. שלב ההתרגשות אצל גבר מהיר יותר מאשר אצל אשה, גם פסיכולוגית וגם גופנית.

שלב הפלאטו הוא הגבוה ביותר, וממנו אפשר להגיע לשלב האורגזמה. אצל הגבר הוא קל יותר להשגה. לאשה, לעומת זאת, קל יותר להגיע לאורגזמות חוזרות.

בשלב ההירגעות, האשה מעוניינת יותר בליטופים, בעוד שהגבר, במיקרה הטוב נרדם, ובמיקרה הרע חוזר לאשיתו. (רותי מחייכת.) קשה על כן לגבר ולאשה להיפגש בשלבים השונים. שלב ההתרגשות של הגבר קצר יותר משל האשה. הגבר יכול להאריך את הפלאטו, שהוא שלב הויקפה.

בשלב האורגזמה, גברים רבים חושבים שהאורגזמה של האשה צריכה לבוא בחרידה, אבל אפשר להגיע לאורגזמה בכל מיני צורות אחרות.

אשר לשלב ההירגעות — כסטריאוטיפ, האשה זקוקה לו יותר מאשר הגבר.

כך שבכל שלב משהו מיותר לשני. בדרך היחידה, זה מאוד לא שכיח שמגיעים לאורגזמה ביחד, וזו לא צריכה להיות מטרה.

אנחנו שבוים כמיתוסים רומנטיים של סינדרלה והנסיך, וזה בעצם כמעט לא קיים במציאות. זה קורה לחלק

סכסולוגית חוצינד

לא לקיים מין בין חשבוני הבנק והבכי של הילד?

לפנות כדי לקבל תשובות. כך נוצרים אצלם מיתוסים ודיעות קדומות, היכולים להימשך שנים. חינוך מתאים גם יעזור להם בשלב יותר מאוחר בבחירת בן הזוג.

כרצע היא גם מעבירה קורסים למורים על מתן חינוך מיני לנוער, והיא מאמינה שזה חשוב לפחות כמו כל מיקצוע אחר שלומרים.

בעתיד היא מתכננת לבצע בארץ דבר הקיים בארצות הברית — סדנאות של סופי שבוע. קבוצה ששומרת על סודיות. מקבלים אינפורמציה וגם עוזרים חוותות, בלי להיחשף יותר מדי.

„כל אחד בקצב שלו. יכול אדם לשבת יומיים ולא לפתוח את הפה, ולקבל יותר מאשר אחד שריכר יומיים. בקבוצה אתה מגלה שאתה בעצם כמו כולם, ואז אתה נפתח יותר, ודברים מקבלים פרופורציות אחרות.“

כששואלים אותה למיקצועה, היא אומרת שהיא סכסולוגית. התגובות שונות ומשונות: „לפעמים יש אנשים שמספרים מייד על הבעיות המיניות שלהם, או של חברים שלהם. לפעמים אנשים מרגישים שהם צריכים להראות פרכסיות, בצורה זו אחרת, כדי שלא להיות קונבנציונאליים. לא להיראות אפורים. הרבה גברים פחדים, כאילו אפשר לראות סוד גדול דרך החליפה, ואז מתבלטים, או עושים מזה צחוק גדול, כאילו יכולתי לקרוא סוד דרך השיחה איתם.“

כשרותי אינה רוצה שהנושא יעלה, היא אומרת שהיא עובדת בקופת חולים.

מהאנשים מעט פעמים. זה לא משהו שצריך לשאוף אליו. אין עדיפות לכך שהאשה תגיע לאורגזמה לפני הגבר. בנייהוג צריכים חשוב זה לא להיכנס לשיגרה, לא רק מבחינת גיל, אלא גם משום שזה משעם. אנשים נוטים לפתח שיגרה ביחסיהם, ולא לצאת ממנה.

יום של

כין ומיטה

ל א מדובר רק על פזות שונות, אלא על הרגלים של מי יוזם. אנשים הנשואים שנים רבות, למשל, יכולים פעם בכמה זמן לעשות יום של כין, ללכת קודם למיטעה טובה ואחר כך להיכנס למיטה, ולא לקיים יחסי מין רק בין חשבוני הבנק לבכי של הילד.

הגירוי מתחיל במשך היום. ולא רק כנשיקה הראשונה. על מין טוב צריך לעבוד ולעשות את זה כל היום, לא רק כשנכנסים למיטה.

עד כאן דבריה של רותי.

כמי שלמדה בארצות הברית — ארץ המצויה בשלב מתקדם יותר מבחינת פתיחות הרבים מאשר ישראל — רוצה רותי ליישם כאן את מה שלמדה שם. היא חושבת שצריכים להתחיל את החינוך המיני בגיל מוקדם מאוד. ילדים הם, בדרך כלל, מאוד מכולי בלים. כל מה שהם יודעים הם שמעו מחברים, או ראו ככל מיני חוכרות פורנוגרפיות, ולא תמיד יש להם לאן

רות עם בתה הדי

בני הזוג צריכים להתחיל מה טוב ונוח בשבילם.